

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 227. Het Dizzy Gillespie Quintet begon 10 december 1945 een engagement in de Billy Berg Club in Hollywood. Dizzy Gillespie-trompet, Milt Jackson-vibrafoon, Al Haig-piano, Ray Brown-bas, Stan Levey-drums. Altsaxofonist Charlie Parker stond niet in het contract of op het aanplakbiljet. Wanneer hij er was, al of niet op tijd dan regelde Gillespie de zaak. Want Parker gebruikte heroïne dat aan de West Coast moeilijk verkrijgbaar was en in elk geval had Parker geen connection, hij had onthoudingsverschijnselen. De eerste avond in Billy Berg's was het vol, men was nieuwsgierig, maar het was de eerste en laatste avond - daarna kwamen wat musici luisteren en een handje vol liefhebbers dat uren over één drankje deed. Een enkele klant vroeg of de musici niet wat konden zingen. Maar Ross Russell, een liefhebber van oude jazz die in Hollywood zijn Tempo Music Shop had, dacht dat er met de nieuwe muziek iets te doen viel, stichtte met een partner Dial Records en zou op 22 januari zijn eerste session doen. Pianist en Boyd Raeburn-arrangeur George Handy trad als producer op, wilde ook Lester Young erbij hebben, maar die zat in San Diego. De volgende dinsdag, 29 januari, kon ook niet want toen speelde zowel Lester Young als Charlie Parker voor Jazz at the Philharmonic, zoals te horen in de vorige aflevering, dus werd het 5 februari, weer een week later. Er kwam veel aanhang van de musici mee zodat i Electric Broadcasting Studios in het stadje Glendale snel een chaos ontstond, maar Young was in geen velden of wegen te bekennen. Dit waren de musici: Dizzy Gillespie-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, Lucky Thompson-tenorsaxofoon, George Handy-piano, Arv Garrison-gitaar, Ray Brown-bas, Stan Levey-drums. Handy had wat geschreven op het accoordenschema van "Lover", en dat zou het enige zijn dat die dag op de plaat kwam. Onder de titel "Diggin' Diz".

plaat 1

Dizzy Gillespie Jazzmen: Diggin' Diz (George Handy)
A/1 - 2:50 - Spotlite 101

Voor Dial in Glendale, California, 5 februari 1946 - Dizzy Gillespie Jazzmen: "Diggin' Diz". Deze session werd gedaan de dag nadat het 8-weken engagement in Billy Berg's Club was afgelopen, Gillespie had inmiddels voor het komend week-end de terugvlucht naar New York geregeld, maar iedereen zijn eigen ticket gegeven.

Voor de tweede Dial-session, donderdag 7 februari, kon George Handy weer niet Lester Young vinden, maar hij hield Parker zo ongeveer persoonlijk vast. Tot hij de ochtend van die donderdag in slaap viel, Parker zich uit de voeten maakte en direct zijn vliegticket inruilde voor cash. 20 februari bezocht Parker Ross Russell in zijn Tempo Music Shop - maar daarover in deel 229, in deze aflevering volgen we Gillespie. Tweede Dial-session met zijn Jazzmen, donderdag 7 februari dus, en met deze bezetting: Dizzy Gillespie-trompet, Lucky Thompson-tenorsaxofoon, Milt Jackson-vibrafoon, Al Haig-piano, Ray Brown-bas, Stan Levey-drums - op Thompson na het Quintet plus Charlie Parker waarmee Gillespie naar California kwam. Dit is de B-take van "Dynamo".

plaat 2

Dizzy Gillespie Jazzmen: Dynamo -B (Dizzy Gillespie)
A/2 - 2:56 - Vogue L.D.E. 006

Dizzy Gillespie Jazzmen voor Dial, 7 februari 1946: "Dynamo", take 1
Dat was donderdag, in het week-end vlogen de vijf terug naar New York. Daar werd op vrijdag 22 februari de eerste Bebop-session gedaan voor een echt grote platenmaatschappij, Victor. Gillespie koos drie van de musici waarmee hij de California-trip gemaakt had. Vibrafonist Milt Jackson, 1 januari 1923 in Detroit geboren, daar in '45 gehoord door Gillespie die hem adviseerde naar New York te komen. Hij zou uitgroeien tot de grote moderne vibrafonist, maar moest toen kwa ritmiek, timing, nog heel wat leren. Op piano Al Haig uit Newark, New Jersey, waar hij op 22 juli 1924 werd geboren. In '45 speelde Haig in Boston, hoorde op de radio Bebop vanuit New York, ging naar The Apple en 52nd Street om Dizzy Gillespie te horen. En bassist Ray Brown. Geboren in Pittsburgh 13 oktober 1926, hoorde als 14 jarige in een theater Jimmy Blanton bas spelen bij Duke Ellington en besloot bassist te worden. In 1945 kwam hij met de band van Snookum Russell ~~vanuit Florida~~ vanuit Florida naar New York, kende vagelijk Hank Jones en vroeg die hem aan Gillespie voor te stellen. Naast deze ^{vier} ~~vier~~ jonge musici twee veteranen: tenorsaxofonist Don Byas en drummer J.C. Heard. De Victor-session begon met Thelonious Monk's "52nd Street Theme" waarvan take 1 te horen was in deel 210 over Don Byas. Het tweede stuk van de session was Gillespie's "A night in Tunisia" dat Sarah Vaughan onde de oorspronkelijke titel als song had opgenomen in december '44,

Plus: Bill De Arango, geboren in Cleveland, Ohio, 20 september 1921 die na zijn dienstdag in 1945 op 52nd Street speelde met Ben Webster en ten Dizzy Gillespie leerde kennen.

gitarist

te horen in deel 197.

"Love was just an interlude", Dit is de eerste officiële plaatopname onder de bekende titel, de 2e, door Gillespie afgebroken take van "A night in Tunisia".

plaat 3 Dizzy Gillespie a/h Orchestra: A night in Tunisia-2 (Dizzy Gillespie A/4 - 2:06 - RCA LPM 530

"A night in Tunisia" - take 2, nu de master-take.

plaat 4 Dizzy Gillespie a/h Orchestra: A night in Tunisia (Dizzy Gillespie) I/3 - 3:05 - RCA PM 42 408

"A night in Tunisia". De complete session, alleen die take 2 van "Tunisia" ontbreekt, is op Franse RCA te vinden, op deel 2 van de serie 'Jazz Tribune'. Het derde stuk, waarvan alleen de master-take bekend is, was Floyd Wilson's "01' man Rebob".

zelfde Dizzy Gillespie a/h Orchestra: 01' man Rebob (Floyd Wilson) I/4 - 2:43 - idem

"01' man Rebob". Tenslotte werd als vierde en laatste een stuk van Dizzy Gillespie en Charlie Parker gespeeld. U hoort de 2e take van "Anthropology".

zelfde Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Anthropology-2 (D. Gillespie, C. Parker) I/6 - 2:52 - idem

Dat was de 2e take van "Anthropology" die niet de master-take zou worden, ~~zoals~~ Zoals u hoorde deed tenorsaxofonist Don Byas in dit stuk niet mee. Dit was een session voor Victor in New York City door Dizzy Gillespie and his Orchestra: Dizzy Gillespie-trompet, Don Byas-tenorsaxofoon, alleen niet in het laatste stuk, Milt Jackson vibrafoen, Al Haig-piano, Bill De Arango-gitaar, Ray Brown-bas, J.C. Heard-drums. In de volgende aflevering volgen we Charlie Parker aan de West-Coast. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 227, MdR.

→ daarvoor ~~was~~ zo badelijk nog een klein stukje.

als laatste 2:48

0 0 0 0 0

NA 119359
25:08 / 27:43
opn 14.3.54